

## POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **Ł. Z.**

skazanego z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.

w dniu 5 lutego 2025 r.,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 7 maja 2024 r., sygn. akt IV Ka 1184/22

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie

z dnia 28 lipca 2022 r., sygn. akt II K 35/22,

### **p o s t a n o w i ł:**

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego kosztami postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28.07.2022 roku Sąd Rejonowy w Lesznie w sprawie o sygnaturze akt II K 35/22, oskarżonego **Ł. Z.** uznał za winnego popełnienia przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Oskarżonego **Ł. Z.** uznano także za winnego popełnienia

drugiego zarzucanego mu przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005r. wymierzono mu karę 3 lat pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy, na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., orzeczone kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu Ł. Z. karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Ponadto Sąd Rejonowy oskarżonego Ł. Z. uniewinnił od popełnienia trzech zarzucanych mu czynów z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 roku w zw. z art. 64 § 1 k.k. Na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 44 § 2 k.k. orzeczono wobec oskarżonego Ł. Z. przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych, a na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r. orzekł wobec oskarżonego Ł. Z. nawiązkę w postaci pieniędzy w kwocie 20.000 złotych na rzecz Stowarzyszenia „Monar” - Poradni Profilaktyki, Leczenia i Terapii Uzależnień w Lesznie na cele zapobiegania i zwalczania narkomanii.

Wyrokiem z dnia 7 maja 2024 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu, w sprawie o sygnaturze akt IV Ka 1184/22 orzekając na podstawie stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 stycznia 2023 r. zmienił zaskarżony wyrok w zakresie pkt 1. i 2. w ten sposób, że uznał oskarżonego Ł. Z. za winnego tego, że w dniu 20 maja 2021 r. w L. przy [...] na terenie myjni - pralni dywanów oraz przy ul. [...]1 wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci: suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste, tj. marihuanę o łącznej masie 194,97 gram netto i kokainy o łącznej masie 5,79 grama netto oraz substancje psychotropowe w postaci: amfetaminy o łącznej masie 115,77 gram netto, MDMA o łącznej masie 5,71 grama netto, 3-MMC i MDMA o łącznej masie poniżej 0,01 grama netto, co stanowi znaczną ilość, przy czym czynu dokonał działając w okresie 5 lat od odbycia kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej kiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 3 czerwca 2016 r, sygn. akt II K 476/15 za umyślne przestępstwo podobne, którą to karę odbywał w okresie od 28 lutego 2017 r. do dnia 6 lutego 2018 r., tj. przestępstwa z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu

karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy uchylił rozstrzygnięcie zawarte w pkt 3. zaskarżonego wyroku. Uchylił też rozstrzygnięcie zawarte w pkt 4. zaskarżonego wyroku i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Lesznie. W pozostałym zakresie Sąd utrzymał w mocy zaskarżony wyrok i zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i nie wymierzył mu opłaty sądowej.

Kasację od tego orzeczenia wniósł obrońca skazanego - zarzucając:

1.rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., poprzez nierzetelne rozważenie zarzutów apelacji oraz brak wskazania w sposób wyczerpujący dlaczego zarzuty obrońcy zdaniem Sądu II instancji okazały się niezasadne, w zakresie zarzutów dotyczących:

a. zeznań świadka M. A., poprzez pominięcie istotnej części zeznań tego świadka z których wynikało, że jeżeli w danym dniu po pracy psa nie ujawniono narkotyku to może to oznaczać, że narkotyków tam nie było lub pies na skutek zmęczenia nie wykonał poprawnie zadania, w powiązaniu z dalszą częścią zeznań tego świadka, w których wskazał on, że jako opiekun psa dba o to, aby w przypadku przeszukiwania większej liczby pomieszczeń pomiędzy przeszukaniami pies miał czas na regenerację (zarzut z pkt. 1) lit. a) apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku - obraza art. 7 k.p.k.) - Sąd II instancji niezasadnie odniósł się do tego zarzutu; Sąd II instancji dokonał nieprawidłowej interpretacji zeznań ww. świadka; świadek nie zeznał, iż stara się, aby pies nie był zmęczony pomiędzy kolejnymi przeszukaniami jak mylnie wskazał Sąd II instancji - świadek kategorycznie zeznał, że dba o to, aby pies miał czas na regenerację,

b. zeznań świadków P. P. i M. O., poprzez uznanie ich za przydatne dla ustalenia stanu faktycznego niniejszej sprawy w sytuacji, gdy oceny zeznań tych świadków dokonano z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego - przyjęto na ich podstawie, że przebywanie tych świadków (będących pod wpływem alkoholu) w godzinach nocnych, przez ponad godzinę, na terenie nieruchomości przy ul. [...]1 w L. po tymczasowym aresztowaniu skazanego, wiązało się z poszukiwaniem dokumentów od samochodu przez P. P. (zarzut z pkt. 1) lit. b) apelacji obrońcy z 6 października 2022 r. - obraza art. 7 k.p.k.) — Sąd II

instancji niezasadnie odniósł się do tego zarzutu; uczynił to wręcz ogólnikowo; Sąd II instancji nie pochylił się nad kwestią pory dnia, w jakiej świadkowie przebywali w domu skazanego oraz prośby M. O. skierowanej do J. P. o usunięcie zapisu z monitoringu,

c. zeznań świadków P. P. i M. O., poprzez uznanie ich za zbieżne ze sobą, wzajemnie się uzupełniające i stanowiące jedną logiczną całość, pomimo występujących pomiędzy nimi istotnych sprzeczności (zarzut z pkt. 1) lit. c) apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku - obraza art. 7 k.p.k.) Sąd II instancji niezasadnie odniósł się do przedmiotowego zarzutu; wbrew twierdzeniom Sądu II instancji to czy świadek M. O. poruszał się po praktycznie całej nieruchomości skazanego czy też przebywał wyłącznie w kuchni ma istotne znaczenie, fakt spożywania alkoholu nie tłumaczy rozbieżności w zakresie zeznań dotyczących miejsc pobytu w/w świadków,

d. zeznań świadka I. P. poprzez uznanie ich za niewiarygodne wyłącznie z uwagi na jego warunki osobiste - na tej podstawie, iż świadek odbywał karę pozbawienia wolności w chwili składania zeznań, był również osobą bezdomną, z pominięciem innych istotnych okoliczności, jak chociażby tej, że świadek zawarł z Ł. Z. umowę podnajmu części nieruchomości położonej w L. przy [...] przed tymczasowym aresztowaniem skazanego (zarzut pkt. 1) lit.

a) apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku - obraza art. 7 k.p.k. - Sąd II instancji niezasadnie odniósł się do zarzutu; uczynił to w sposób ogólnikowy; odniósł się do zeznań ww. świadka w sposób tożsamy, jak Sąd I instancji,

e. wyjaśnień skazanego Ł. Z., który wskazywał, iż narkotyki ujawnione na terenie nieruchomości położonej w L. przy ul. [...]1 zostały podrzucone po jego tymczasowym aresztowaniu poprzez uznanie ich za niewiarygodne z uwagi na fakt, iż z opinii biegłych z zakresu genetyki sądowej wynika, że na opakowaniach zawierających narkotyki ujawniono mieszaninę DNA zawierającą w sobie również DNA Ł. Z. (zarzut z pkt. 1) lit. e) apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku - obraza art. 7 k.p.k.) - Sąd II instancji niezasadnie i ogólnikowo (jedno zdanie) odniósł się do przedmiotowego zarzutu,

f. pominięcia przy dokonywaniu ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji istotnych okoliczności wynikających z uznanych za w pełni wiarygodne zeznań świadka J. P.,

która zeznała, Ze świadek M. O. po nocnym pobycie na terenie nieruchomości przy ul. [...]1 już po tymczasowym aresztowaniu skazanego, prosił J. P. o usunięcie nagrań z monitoringu, jak również przekazywał świadkowi, że ma pamiętać co będzie zeznawała, bo to ona miała klucze do nieruchomości przy ul. [...]1 bezpośrednio przed ujawnieniem narkotyków w dniu 23 czerwca 2021 roku (zarzut z pkt. 2) lit. a) apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku - obraza art. 410 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k.) - Sąd II instancji ogólnikowo odniósł się do przedmiotowego zarzutu,

g. dokonania przez Sąd I instancji sprzecznej z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny materiału dowodowego z pominięciem istotnych okoliczności przemawiających na korzyść skazanego, jak również pominięcie „niewygodnych” dla uzasadnienia winy skazanego partii materiału dowodowego, w tym przypisanie całości zeznań M. O. i P. P. przymiotu wiarygodności, lecz błędnej ich oceny na niekorzyść Ł. Z. w sytuacji, kiedy z zeznań tych można wyciągnąć wnioski odmienne w zakresie koncepcji winy skazanego, w szczególności w zakresie czasu w jakim na terenie nieruchomości przy ul. [...]1 zostały umieszczone środki odurzające i substancje psychotropowe (zarzut z pkt. 2) lit. b) apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku - obraza art. 2 § 2 k.p.k., art. 4k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k.) - sąd II instancji w sposób ogólnikowy odniósł się do tego zarzutu, wskazując, że ocena dokonana przez Sąd I instancji była prawidłowa;

h. oddalenia przez Sąd I instancji wniosków dowodowych skazanego Ł. Z. o przesłuchanie świadków A. B., K. B., N. M., w związku z nieuzasadnionym przyjęciem, iż zeznania tych świadków nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy dowód z przesłuchania tych świadków miał istotne znaczenie dla ustalenia okoliczności związanych z datą umieszczenia środków odurzających i substancji psychotropowych na terenie nieruchomości położonej w L. przy ul. [...]1, jak również danych osób, które te substancje tam umieściły (zarzut z pkt. 2) lit. c) apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku - obraza art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k.) - Sąd II instancji w sposób ogólnikowy odniósł się do przedmiotowego zarzutu; świadkowie ci z kolei mieli wiedzę na temat wykonywania czynności z narkotykami na terenie nieruchomości przy ul. [...]1 w L.;

i. błędu w ustaleniach faktycznych polegających dla niesłusznym uznaniu, że Ł. Z. (zarzut ze strony 3 - 4 apelacji obrońcy z 6 października 2022 roku):

i. w dniu 20.05.2021 roku w L. przy AL K. 30 na terenie myjni - pralni dywanów, wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste, tj. marihuanę o łącznej masie 180,04 gram netto oraz substancje psychotropowe w postaci amfetaminy o łącznej masie 48,56 gram netto, co stanowi znaczną ilość, przy czym czynu dokonał działając w okresie 5 lat od odbycia kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 03.06.2016 r. sygn. akt II K 476/15 za umyślne przestępstwo podobne z art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r., którą to odbywał od dnia 28.02.2017 r. do dnia 06.02.2018 r.,

ii. w okresie bliżej nie ustalonym do dnia 23.06.2021 roku w L. przy ul. [...]1 wbrew przepisom ustawy posiadał środki odurzające w postaci suszu roślinnego ziela konopi innych niż włókniste, tj. marihuanę o łącznej masie 14,93 gram netto, kokainy o łącznej masie 5,79 gram netto oraz substancje psychotropowe w postaci: MDMA o łącznej masie 5,71 grama netto, 3-MMC i MDMA o łącznej masie poniżej 0,01 gram netto oraz amfetaminy o łącznej masie 67,21 gram netto, co stanowi znaczną ilość, przy czym czynu dokonał działając w okresie 5 lat od odbycia kary 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 03.06.2016 r. sygn. akt II K 476/15 za umyślne przestępstwo podobne z art. 62 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29.07.2005 r., którą to odbywał w okresie od 28.02.2017 r. do dnia 06.02.2018 r., Sąd II instancji nieprawidłowo i lakonicznie odniósł się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych;

2. rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., poprzez dokonanie przez Sąd II instancji wybiórczej, dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, w odniesieniu do zeznań świadka I. P. (złożonych podczas rozprawy przed Sądem Okręgowym w Poznaniu, IV Wydziałem Karnym Odwoławczym w dniu 5 grudnia 2023 roku, sygn. akt: IV Ka 1184/22) poprzez uznanie ich za niewiarygodne i enigmatyczne podczas gdy zeznania ww. świadka są zbieżne z wyjaśnieniami Ł. Z., a także zeznaniami ww. świadka złożonymi w

toku postępowania przed Sądem I instancji; świadek konsekwentnie zeznawał, iż narkotyki znalezione w pralni przy ul. K. 30 w L. nie stanowiły własności Ł. Z. ;

3. rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 170 § 3 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. poprzez pominięcie zgłoszonych przez obrońcę wniosków dowodowych:

- a. zawartych w piśmie obrońcy z 17 maja 2023 roku, tj. o przeprowadzenie dowodu z: - pisma P. P. z 18 kwietnia 2023 roku - na okoliczność: prawdziwości zeznań P. P.,  
- zrzutów ekranu (7 kart A4) - na okoliczność: motywacji P. P. w celu obciążenia Ł. Z.,
- b. zawartych w piśmie obrońcy z 25 maja 2023 roku, tj. o przeprowadzenie dowodu z: -korespondencji e-mail, informującej o okresie zatrudnienia I. P. (od D. P. - FHU Biuro Rachunkowe D.) - na okoliczność: zatrudniania przez Ł. Z. - I. P.,  
- druku ZUS ZWIJA - na okoliczność: zatrudniania przez Ł. Z. -I. P.,
- c. zawartego w piśmie obrońcy z 24 października 2023 roku, tj. o przeprowadzenie dowodu z protokołu przesłuchania świadka P. P. (w protokole omyłkowo wpisano „S. P. ", tym niemniej podpisany jest on przez P. P. ) - na okoliczność: prawdziwości zeznań P. P. ; przebywania przez świadka P. P. na myjni skazanego przez znaczną ilość czasu; motywacji P. P. w celu obciążenia Ł. Z. - co miało istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. uznanie Ł. Z. za winnego czynów z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii; m.in. czyniąc ustalenia faktyczne Sąd I instancji, a także Sąd II instancji (który ponownie przesłuchał P. P., jak i I. P. ) uznał zeznania tej pierwszej za wiarygodne, z kolei zeznania I. P. za niewiarygodne;

4. rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 170 § 1 pkt. 2 i 5 k.p.k., poprzez oddalenie przez Sąd Odwoławczy wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. K., podczas gdy świadek ten posiadał informacje na temat relacji jaka łączyła M. O. z P. P. ; zeznania tego świadka miałyby kluczowe znaczenie dla ustalenie wiarygodności ww. świadków, na podstawie których zeznań (uznając je za wiarygodne) Sąd I instancji czynił ustalenia faktyczne, które ostatecznie doprowadziły do skazania Ł. Z. ;

5. rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k., poprzez oddalenie przez Sąd Odwoławczy wniosku o przeprowadzenie dowodu z protokołu przesłuchania N. J. podczas gdy dowód ten miałby kluczowe znaczenie dla ustalenia wiarygodności świadka P. P. ;

6. naruszenie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 440 k.p.k. polegające na zaniechaniu dokonania wszechstronnej kontroli odwoławczej wskutek czego doszło do utrzymania w mocy rażąco niesprawiedliwego wyroku Sądu pierwszej instancji, pomimo tego, że zapadł on z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu prawa procesowego, tj. art. 170 § 1 pkt. 2 k.p.k., poprzez oddalenie przez Sąd I instancji postanowieniem z 23 marca 2022 roku wniosku o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka J. K. podczas gdy dowód ten pozwoliłby ustalić czy został popełniony przez skazanego czyn zabroniony.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o uchylenie w całości wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu, względnie przy uznaniu oczywistej niesłuszności skazania - o uniewinnienie Ł. Z..

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Okręgowy w Poznaniu wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

#### **Sąd Najwyższy, zważył, co następuje:**

Kasacja wniesiona przez obrońcę skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k., bez udziału stron.

Zgodnie z wolą ustawodawcy, kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, skierowany przeciwko orzeczeniu wydanemu przez sąd odwoławczy na skutek rozpoznania środka odwoławczego. Celem postępowania kasacyjnego jest wyeliminowanie z obrotu prawnego orzeczeń dotkniętych poważnymi wadami w postaci bezwzględnych przyczyn odwoławczych lub innych naruszeń prawa, ale o charakterze rażącym, a jednocześnie takich, które miały istotny wpływ na treść orzeczenia (art. 523 § 1 zd. pierwsze k.p.k.). Możliwość wniesienia skutecznej kasacji jest zatem istotnie ograniczona. Postępowanie kasacyjne nie jest z pewnością postępowaniem, które ponawiać ma zwykłą kontrolę odwoławczą. W

jego toku kontrola poprawności oceny poszczególnych dowodów czy weryfikowanie zasadności ustaleń może następować tylko wyjątkowo, gdy w nadzwyczajnym środku zaskarżenia podnoszone są zarzuty rażącego naruszenia prawa procesowego, które mogło mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Skarżący zarzucił Sądowi Odwoławczemu brak rzetelności podczas rozpoznawania apelacji od wyroku Sądu I instancji, co uczyniło kontrolę instancyjną iluzoryczną. O powyższym świadczyć miało poprzestanie w całości na poczynionych ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd *a quo*, podczas gdy konieczne było szczegółowe przeanalizowanie i ponowna ocena materiału dowodowego w zakresie zachowania oskarżonego.

Nie sposób nie zauważyć, że autor kasacji w istocie powtórzył argumenty wcześniej podniesione w apelacji dokonując jedynie drobnych modyfikacji celem nadania wniesionemu pismu procesowemu formy nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Takie postąpienie musi finalnie okazać się nieskuteczne.

W odniesieniu do podniesionych zarzutów kasacyjnych stwierdzić trzeba, że okazały się one oczywiście bezzasadne. Autor kasacji zakwestionował w nich sposób kontroli odwoławczej. Lektura uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego wskazuje jednak, że odniesiono się do wszystkich zarzutów apelacji, a sposób ustosunkowania się do tych zarzutów jest prawidłowy, rzetelny i poparty przekonującą argumentacją, przedstawioną w pisemnych motywach wydanego rozstrzygnięcia. Tym samym nie doszło do obrazy art. 433 § 2 k.p.k. ani art. 457 § 3 k.p.k. Dochowanie standardów kontroli instancyjnej nie budzi żadnych wątpliwości. W kasacji obrońca prowadzi niewątpliwą polemikę z wywodami Sądu *ad quem*, próbując spowodować ponowną kontrolę odwoławczą. Nie temu służy jednak kasacja, będąc środkiem o szczególnych rygorach prawnych.

Wbrew twierdzeniom autora nadzwyczajnego środka zaskarżenia, pisemne uzasadnienie wyroku instancyjnego nie pozostawia wątpliwości, iż Sąd odwoławczy rozważył wnikliwie wszystkie podniesione w apelacji zarzuty i wnioski oraz szczegółowo, logicznie, bez sprzeczności lub niekonsekwencji umotywowował powody ich nieuwzględnienia, w tym odnosząc się bezpośrednio do argumentacji przywołanej w apelacji. Zawarte w uzasadnieniu orzeczenia wywody nie są ograniczone do aprobaty ocen dokonanych przez Sąd I Instancji, lecz

przedstawiają tok rozumowania instancji odwoławczej w odniesieniu do oceny zgromadzonych dowodów, w tym w szczególności zeznań I. P., P. P. i wyjaśnień oskarżonego. Przywołana w tym zakresie przez Sąd Okręgowy argumentacja znajduje umocowanie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, jest też spójna, logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego. Jest również, mając na uwadze całość zgromadzonego materiału dowodowego, kompletna. Wskazać też należy, iż - wbrew twierdzeniom obrońcy - Sąd II instancji rozważył rozbieżności w relacjach procesowych P. P. i M. O. (uzasadnienie SO – s. 4 - 5). Brak jest również podstaw do uznania, że Sąd *ad quem* dopuścił się naruszenia postanowień art. 170 k.p.k. Wydając decyzje w tym zakresie należyście i wyczerpująco je uzasadniono, a z okoliczności sprawy nie wynika, aby były one błędne.

Kasator nie przywołuje żadnych rzeczowych argumentów, które miałyby uzasadnić tezę, że Sąd Okręgowy naruszył reguły procesu w ten sposób, że uchybienia te były rażące i miały istotny wpływ na treść orzeczenia. Poprzez podniesienie zarzutu naruszenia prawa procesowego, autor nadzwyczajnego środka zaskarżenia w rzeczywistości podjął próbę zakwestionowania ustaleń faktycznych, co w skardze kasacyjnej jest niedopuszczalne, tym samym nie może przynieść oczekiwanych przez obrońcę rezultatów.

Podsumowując powyższe rozważania stwierdzić należy, że kasacja jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia o bardzo rygorystycznych uwarunkowaniach formalnych co do rodzaju i konstrukcji zarzutów kasacyjnych. W żadnym razie nie jest wystarczającym do uwzględnienia kasacji oparcie się przez jej autora na prezentacji własnych ocen materiału dowodowego i własnych wniosków z tych ocen płynących, bez wykazania uchybień - i to rażących - w procedowaniu bądź rozumowaniu sądu odwoławczego, które w dodatku mogły mieć istotny wpływ na treść orzeczenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 czerwca 2017 r., III KK 265/17).

W tym stanie rzeczy trzeba stwierdzić, że obrońca skazanego we wniesionej kasacji w stopniu oczywistym nie wykazał, aby zaskarżony wyrok dotknięty był nie tylko rażącym, ale jakimkolwiek naruszeniem prawa. Konsekwencją tej oceny było oddalenie kasacji w formule kwalifikowanej - jako oczywiście bezzasadnej.

Ponadto rozstrzygnięto o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego.

Wobec uznania kasacji za oczywiście bezzasadne, bezprzedmiotowe okazało się rozpoznanie wniosku obrońcy w trybie art. 532 § 1 k.p.k. o wstrzymanie wykonania orzeczenia.

[J.J.]

r.g.